

Samtlige disse Lovudkast henvises uden Forhandling og Afstemning umiddelbart til første Behandling i Thinget.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Spørgsmaal om Fremme af:

a) Forslag til Lov betræffende Forandring af Mødestedet for Valg til Rigsdagens Folkething for Ribe Amts 4de Valgfreds efter Loven af 16de Juni 1849, og

b) Forslag til Lov angaaende en Realskole i Thisted.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges det, at disse Lovforslag maatte nyde Fremme.

Man gik derpaa efter Dagsordenen over til Valg af 3 Medlemmer til Udvalg i Sagen angaaende Udcast til Lov, hvorved Coloniernes indre Anliggender udgaae af Kongeriget Danmarks særlige Anliggender.

Valgte bleve: P. Hansen med 77, Mourad med 73 og Lindberg med 66 af 82 afgivne Stemmer.

Formanden: Det sjette Nummer paa Dagsordenen er Fortsættelse af 1ste Behandling af Forslag til Lov om Anlæggelsen af en Jernbane i Nørrejylland. Discussionen er aabnet.

Indenrigsministeren: Da jeg tør forudsætte, at nærværende Sag vil gaae over til 2den Behandling og blive undergivet et Udvalgs Prøvelse, saa skal jeg idag indskrænke mig til et Par enkelte Bemærkninger. Der er visse Dele af Forslaget, som Regjeringen rimeligvis ikke vil gaae ind paa, men der er ogsaa andre Dele af Forslaget, som vistnok fortjene nøieste Overveielse og kunne medvirke til Sagens Fremme. Jeg skal da kun yttre, at de, som ønske denne Sags Fremme, til hvilke ogsaa jeg hører, ei kunne ønske, at man nu

vilde tage en fast Bestemmelse om Retningslinien, saaledes som her er seet i den 1ste S. Det kan jo være meget ønskeligt, hvis noget saadant Tilbud skulde tilhændekomme Regjeringen, som der er omhandlet i Bladene, men som Regjeringen aldrig har seet, nemlig om en foreløbig Afslutning om visse Dvota-Dele af Udbyttet o. s. v., men det er ogsaa fra den Mand's Side, fra hvem Tilbudet skulde komme, og som har havt meget med Sagen at gjøre, antaget, at, førend Retningslinien kan vælges, bør det foreligge, hvad enhver Retningslinie for sig vil koste. Jeg har derfor under Finantsloven bragt et Forslag frem, som har vundet Hans Majestæt Kongens Bisald, og som gaaer ud paa, at de forskjellige Linier, hvorom der er Spørgsmaal, kunne blive fuldstændigt nivellerede; den ene Linie er den, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet; den anden er den, som Petos Befuldmægtigede har udtalt sig for, dog kun foreløbig, nemlig igjennem Gudenaes-Dalen, altsaa omtrent 4 Mile fra Østkysten; og endelig er der den Linie, som fordres fra den militaire Bestyrelses Side, nemlig en Linie, som gaaer igjennem Fredericia. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den forrige Krigsminister, Ingenieurcorpset og den nuværende Krigsminister, og i det Hele alle militaire Autoriteter, med stor Bestemthed have udtalt sig for denne Linie, men Sagen staaer dog nu saaledes, at de have indskrænket sig til at fordre den sikkert nivelleret, saaledes, at det virkelig kan vise sig, om det er sandt, at der er en saa urimelig Forskiel mellem Bestøtningen ved denne Linie og ved de andre, at den derfor maatte opgives; altsaa er i dette Dieblik den aldeles bestemte Paastand, som den forrige Krigsminister i den Grad fastholdt, at han endog gjorde det til Cabinetsspørgsmaal, at Linien skulde gaae i denne Retning og ikke i nogen anden, nu ikke længer fastholdt; der er blot fra Militair-Statens Side fordret en nøiagtig Undersøgelse af denne Linie. Jøvrigt høre jo de militaire Forhold ikke længere under Rigsdagen; men i en Sag af en saadan Vigtighed, som ligger saa Mange paa Hjertet, og hvis Udførelse vil koste vel mindst 20 Millioner Rigsdaler, der forekommer det mig, at man meget vilde skade Sagen ved at nægte denne